

[Indenrigsministeren.]

også møder op. Der er altså ikke tale om, at vi på forhånd bare siger, at sådan skal det være, og så kan der overhovedet ikke ændres noget som helst ved det. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at disse vægte ikke er lavet efter tilfældige principper, men efter en meget indgående analyse af udgifterne.

Hr. Bent Sørensen var inde på spørgsmålet om tidsfristen senest 2 uger før. Kommunerne skal have mulighed for at tage stilling til beskatningsgrundlag, udskrivning osv., men hvis vi får det meget tidligt i ministeriet, kan vi begynde at snakke om, hvor hurtigt vi kan gøre det. Jeg har af mine medarbejdere i indenrigsministeriet fået at vide, at det drejer sig om en beregning, der varer en uge, så det sker altså ret hurtigt i indenrigsministeriet.

Reguleringen har vi som sagt tænkt os at foretage efter bruttofaktorindkomsten, og jeg skal gøre et par bemærkninger senere til hr. H. C. Toft i den anledning.

Jeg kan forstå på hr. H. C. Toft, at han aldrig i sin vildeste fantasi kunne tænke på at komme med et lovforslag, der gav ham selv en bemyndigelse, selv om der tilsigtes rationalisering, smidiggørelse og forenkling af arbejdet. Jeg må tage til efterretning, at hr. H. C. Toft er meget betænkelig ved at give ministeren en sådan bemyndigelse. Det, det drejer sig om, er nu ikke bare ministeren, men som sagt også finansudvalget, så der er altså fuld kontrol på dette område.

Jeg vil selvfølgelig gerne i udvalget komme med beregninger over virkningerne af de forskellige tilskudsordninger og udligninger, enten det er efter objektive kriterier eller ved skatteudligning, og jeg vil gentage, at den forhandling med kommunerne, som efterlyses, er i gang og vil fortsætte.

Med hensyn til reguleringen sagde hr. H. C. Toft, at når VKR i sin tid gik imod, skyldtes det en henstilling fra statsrevisorerne. Jeg tror nu, man kommer til at tænke på noget andet end statsrevisorerne. Det er dog ikke afgørende for vores lovgivning. Det afgørende er, hvordan beskatningen kommer til at ligge i forhold til opgavernes udførelse, og hvis vi ikke har en reguleringsfaktor inde i billedet samtidig med, at vi fører penge over til kommunerne, kommer vi i den situation, enten vi synes om det eller

ej, at vi lægger udgifterne ud til proportional beskatning i stedet for progressiv beskatning. Det har i hvert fald ikke på nogen måde været hensigten, og sådan er mit partis indstilling til disse problemer ikke.

Jeg takker for hr. A. Chr. Andersens tilslutning til bemyndigelserne. Det er rigtigt, at når udligningen sættes op fra 35 til 43 pct, skyldes det dagpengene, og det er klart, at kommer der andre ting ind i billedet, sættes den tilsvarende op. Der er ingen statspenge i den forstand i dette lovforslag. Der er bare tale om, at vi skal have ind i en ramme, hvordan de penge, staten sparer, skal ud til kommunerne. Loven bliver altså et praktisk redskab.

Hr. A. Chr. Andersen var også inde på spørgsmålet om vægtfordelingen og sagde, at vi måske skulle have vandløbs- og øproblemer med ind i billedet. Jeg vil nu på forhånd advare imod, at man tager for mange kriterier ind i disse vægte, for så når vi aldrig nogen sinde til enighed om, hvordan de skal anvendes. Det skulle dog ikke gerne være sådan, at vi havde ét sæt vægte her, et andet dér, et tredje hist og et fjerde her. Vi skulle gerne have en vægtfordeling, der kunne anvendes faktisk over hele spektret. Jeg skal ikke afvise, at der kan være områder, hvor vi er nødt til at anvende en anden vægt. Der er i hvert fald, som det fremgår af de to lovforslag, helt naturligt en forskel på vægtfordelingen for amtskommuner og primærkommuner, fordi disse to sæt kommuner har forskelligt udgiftsbehov.

Hr. Gunnar Jensen sagde, at der var tale om en finpudsning, og jeg synes, det var et godt udtryk. Man har netop på baggrund af de erfaringer, man har, søgt at gøre det bedst mulige.

Jeg kan ikke se, at det, at Danmarks Statistik skal opgøre grundværdierne, har nogen som helst indflydelse på sommerhuskommunerne, men vil gerne i udvalget svare på spørgsmål i så henseende.

Med hensyn til opgørelsen af indkomstskatten mener vi, at vi gør det på den rigtige måde ved at regne ud, hvor meget der udskrives i skat, og dividere med indbyggertallet. Det er en forholdsvis enkel regneoperation, som ikke tager megen tid.

De sekundærkommunale udgifter i Københavnsområdet drejer sig om udligning primærkommuner imellem. Derfor kan man